

Fremme af forespørgslen vedtoges ¹⁴/₁₁ (F. sp. 965).

Forespørgslen foretoges ²¹/₁₁ (F. sp. 1250).

Som begrundelse for sin forespørgsel udtalte *forespørgeren* (S) bl. a.:

„Staten fik for nogle uger siden tilbudt et millionlån, der nominelt skulle forrentes med 3 pct., men udtages til en sådan kurs, at den effektive rente blev markedsrenten på $6\frac{1}{4}$ pct. Lånet skulle tilbagebetales over 5 år. Det er kendt, at den højtærede finansminister på statens vegne afviste lånetilbudet, ikke, såvidt jeg har forstået, fordi den højtærede minister fandt den effektive rente ufordelagtig i betragtning af de rådende vilkår på lånemarkedet, men fordi lånetilbudet var udformet med lav nominel rente og med en betydelig kursgevinst til långiveren, som denne kun ville blive indkomstbeskattet af med ca. halvdelen af den virkelige renteindtægt. Jeg har forstået den stilling, man har taget, således, at man ikke mente at kunne gribe ind heroverfor, sådan som skattebestemmelserne er udformet, men at afslaget fra statens side — et afslag, som man senere, såvidt jeg har forstået, gentog overfor den kommunale lånefond, der ligeledes fik tilbudt pengene — var bestemt af den betragtning, at man ikke ønskede fra statens side at medvirke til, at långiveren opnåede en så betydelig skattefri indtægt. Da senere Københavns kommune og Kjøbenhavns Telefon Aktieselskab fik tilbudt lån på tilsvarende betingelser, godkendtes imidlertid disse betingelser af henholdsvis indenrigsministeren og trafikministeren, uanset at vilkårene var de samme, som finansministeren havde afvist.

Jeg kan ikke se, at indenrigsministeren og trafikministeren kunne undlade at godkende disse lån, når den effektive rente var markedsrenten. Denne bemærkning gør jeg for en ordens skyld, selvom man kan anstille sine betragtninger over, at een minister afviser lånebetingelser som dem, der her er tale om, og andre ministre accepterer dem. Jeg føler heller ingen trang til i forbindelse med denne forespørgsel, hvad jeg også ønsker at understrege, at bebrejde den pågældende långiver, at han har søgt at slippe billigst muligt i skat, eftersom hans dispositioner ganske øjensynligt finder sted indenfor lovens rammer. Det aktuelle forhold, som altså er baggrunden for denne forespørgsel, er jo nu iøvrigt undergået en ændring, efter at jeg har rejst min forespørgsel. Jeg ved, at långiveren, vistnok dagen efter at min forespørgsel blev fremsat, ønskede lånevilkårene overfor telefonselskabet ændret, så lånet blev et parilån til $6\frac{1}{4}$ pct.; og jeg er vidende om, at Københavns kommune i dag fra långiveren har fået en henvendelse om at ændre lånebetingelserne på samme måde.

Men selve spørgsmålet om skattelovens bestemmelser eller manglende bestemmelser overfor sådanne kapitalgevinster står